

ת"פ 4841/04/14 - מדינת ישראל נגד משה אביחי זריהן

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 4841-04-14 מדינת ישראל נ' זריהן

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

משה אביחי זריהן ע"י עוד יריב אבירם

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.11.13 בשעה 14:30, נסע הנאשם ברכבו בסמוך לבית שמש. לפני הנאשם נסע אוטובוס, בו נהג ס' א' ג' (להלן: **המתלונן**). במהלך הנסיעה עצר המתלונן את האוטובוס בתחנה ומשום שהכביש היה צר, חסם את דרכו של הנאשם. הנאשם החל לצפור, עקף את האוטובוס ואז בלם את רכבו, על מנת להפריע להמשך נסיעתו של האוטובוס. המתלונן עקף את רכבו של הנאשם ואז הנאשם עקף את האוטובוס פעם נוספת, תוך שחצה לנתיב הנגדי, ואז חסם את דרכו של האוטובוס באמצעות רכבו ומנע ממנו להמשיך ולנסוע.

לאחר שחסם את האוטובוס ירד הנאשם מרכבו, עלה לאוטובוס והכה את המתלונן באגרופים בפניו, כשבידיו מפתחות, בעוד המתלונן יושב בכסאו ומנסה להתגונן. כתוצאה נגרמו למתלונן חבלות סביב עינו.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום, ללא הסכמה בענין העונש. עוד הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בעת הצגת ההסדר הובהר, כי עמדת המאשימה היא השתתף מאסר ממש והנאשם הצהיר, כי לא יעלה טענת הסתמכות בשל הזמנת חוות הדעת הממונה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות אותן עבר הנאשם והצורך להאבק בתופעת בריונות הכביש. כן התייחס לחוסר שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. לאור זאת ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאתו של הנאשם, העדר הרשעות קודמות וגילו הצעיר. כן הפנה לכך שחלק מחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן נבע מתקלה של השירות. לאור זאת ביקש להפנות את הנאשם לתסקיר משלים.

לחלופין ביקש ב"כ הנאשם להמנע מלהשית עליו מאסר, אלא להסתפק בשל"צ בהיקף נרחב.

שני הצדדים הגישו פסיקה.

הנאשם ביקש התחשבות והסביר את תגובתו לשירות המבחן בכך שהיה עצבני כאשר התקשרו אליו, בשל הסמיכות למועד הדיון לפני.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. תחילתם בנהיגה בריונית, משל היה "מלך הכביש", אשר אין איש רשאי לעכבו בדרכו והמשכם באלימות קשה וחסרת פשר כלפי נהג אחר, אשר חטאו היה שנקלע לדרכו של הנאשם. כ"עונש" על כך שנאלץ להתעכב משום שאוטובוס עצר בתחנה על מנת להוריד נוסעים, עקף הנאשם את האוטובוס ובלם את רכבו, על מנת להפריע לנסיעתו של האוטובוס. משהצליח נהג האוטובוס לעקוף את הנאשם, עקף אותו הנאשם שנית באופן פרוץ, תוך חצייה לנתיב הנגדי, ואז חסם את דרכו והכה את הנהג באגרופיו וגרם לו לחבלות.

מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה, אשר חברה שומרת חוק אינה אמורה לגלות כלפיה סלחנות, הבנה או סובלנות. לא ניתן להסכין עם התנהגות מעין זו וחובה על בית המשפט לתרום את חלקו למאבק בעבירות דומות. תרומתו של בית המשפט אינה ברטוריקה בגנות האלימות, אלא בהצבת "תג מחיר" ממשי בצדה, בדמותה של ענישה כואבת ומרתיעה.

ר' למשל ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

התנהגות דומה לזו של הנאשם (אם כי חמורה יותר), כונתה במקרה אחר בשם "טרור בכביש". ביטוי זה הולם עד מאוד את המקרה שלפני. נפסק:

"בא כוח המערערים ביקש לשכנענו כי אין מדובר ב"טרור בכביש" וכי הביטוי בו נקט בית המשפט קמא, החמיר עם המערערים יתר על המידה. הטענה מקוממת ומוטב היה אלמלא הועלתה. ההתנהגות המתוארת של המערערים מהווה, ללא ספק, "טרור בכביש" והיא ראויה לכל גינוי, הוקעה והחמרה בענישתם של המערערים."

צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי שיקולי הגמול וההרתעה מחייבים במקרה זה הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית. ענישה מחמירה ומרתיעה הינה כלי חיוני למיגור נגע הטרור בכבישים. באמצעות מבטאת מערכת החוק והמשפט את מכאוב הציבור וסבלותיו נוכח תופעה קשה זו. אף נסיבותיהם האישיות של המערערים אינן מצדיקות לדעתנו הקלה בעונשם. אכן, אין לחדד כי חיי המערערים, כל אחד בדרכו, לא היו קלים כלל ועיקר. ואולם מעשיהם של המערערים מעידים עליהם כי לא רק שלא השכילו להשתקם ולנטוש את דרכי האלימות העבריינית (ולעניין זה אנו מייחסים משקל לא רק למעשי האלימות, אלא גם להרשעת שניים מהם בעבירה של נשיאת סכין), אלא שגם לאחר מעשה לא הפנימו

את מלוא חומרת מעשיהם (כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן). ודוק, אף אילו היו לפנינו מערערים שעברם צח כשלג, ואשר היו מביעים חרטה מלאה וכנה על מעשיהם, ספק אם היה מקום להתערב ברמת הענישה שהשית בית המשפט קמא לאור חומרת מעשיהם. לא כל שכן בענינם של המערערים דנן. " (עפ"ג 37842-07-12, אהרונ' נ' מדינת ישראל, שם אושרו עונשי מאסר של 24 ו- 30 חדשי מאסר בפועל בגין תקיפה שרקעה ויכוח בין נהגים על אופן השימוש בדרך).

לפיכך, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריה, לתקופה שבין מספר חודשים לשנתיים וכן פיצוי המתלונן בגין נזקיו. לנוכח חומרת העבירה, לא ראיתי כי עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות עונה על שיקול ההלימה או על שיקול ההרתעה. ר' עפ"ג 15-01-1663, עלקם נ' מדינת ישראל, שם אושר מתחם זהה בשל ארוע דומה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1991. רווק. עובד כספר. אין לחובתו הרשעות קודמות.

תסקיר שירות המבחן מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בין היתר עלה, כי הורי הנאשם התגרשו וכי הנאשם חי עם אמו ואחיו ומסייע בפרנסתם.

מתסקיר שירות המבחן מיום 15.6.15 עולה, כי הנאשם תלה את התנהגותו בארוע מושא האישום בכך שהיה חסר סבלנות ולא היה נכון להמתין עד שהמתלונן יאפשר לכל הנוסעים לרדת מן האוטובוס. לצד זאת, הנאשם הביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן העריך, כי ברקע ביצוע העבירה התנהגות אימפולסיבית של הנאשם, ללא חשיבה על תוצאות המעשים, לצד צריכת סמים ואלכוהול - ועל כן קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית. באותו שלב הנאשם הביע אמביוולנטיות ביחס לאפשרות להשתלב בהליך טיפולי. בסיכומו של אותו תסקיר ביקש השירות דחיה לצורך בחינת אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי וכן על מנת לבצע לנאשם בדיקות לגילוי סמים. לאור זאת הוזמן תסקיר משלים והטיעונים לעונש נדחו.

מתסקיר משלים מיום 27.10.15 עלה, כי בשל תקלה של שירות המבחן לא נערכו לנאשם בדיקות לגילוי סמים. עוד עלה, כי הנאשם לא יצר קשר עם השירות מיוזמתו. כאשר פנתה קצינת המבחן אל הנאשם, התנגד לבדיקת שילובו בהליך טיפולי ומסר, כי אינו מעוניין בקשר עם השירות אלא מבקש לסיים את ההליכים המשפטיים לאלתר. לאחר פניה של קצינת המבחן אל ב"כ הנאשם, יצר הנאשם קשר עם השירות, אך סרב לעבור בדיקה לגילוי סמים, וזאת משום שלדבריו ממשיך לצרוך סמים. במהלך השיחה חזר הנאשם והביע התנגדות להמשך קשר עם שירות המבחן.

לאור התנהלותו של הנאשם, שירות המבחן הטיל ספק ביכולתו להשתתף בהליך שיקומי או להפיק תועלת מהליך שכזה. עם זאת, סבר כי קיימת חשיבות להליך טיפולי בעניינו של הנאשם, על מנת למנוע השנות עבירות דומות בעתיד.

להשלמת התמונה אוסיף, כי הנאשם התייצב לפני הממונה על עבודות השירות, אך הודיע, כי אינו מוכן לבצע עבודות שירות, משום שעליו לפרנס את עצמו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות, הודאתו במיוחס לו והבעת חרטה בגין המעשים.

לחובת הנאשם זקפתי את חומרת המעשים ואת חוסר נכונותו לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהשתלב בהליך טיפולי.

לאור אלה, ראיתי לגזור על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל, עונש הנמצא בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם. המנעות מהשתתף מאסר בפועל, כפי שביקש ב"כ הנאשם, מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם את מעשיו. חריגה ממתחם העונש אפשרית רק מטעמי שיקומו של נאשם - אך הנאשם עצמו הודיע לשירות המבחן, באופן שאין ברור ממנו, כי אינו מעוניין בקשר עם השירות - ומשכך האפשרות השיקומית כלל אינה עומדת על הפרק.

אני ער לבקשת ב"כ הנאשם, לאפשר לו הזדמנות נוספת לעמוד בקשר עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות השירות, אך לא ראיתי לכך מקום, לאור הצהרותיו הברורות של הנאשם בפני שירות המבחן והממונה, כי אינו מוכן להשתתף בהליך טיפולי או לבצע עבודות שירות.

אוסף על כך, כי לאור חומרת מעשיו של הנאשם, גם לו היה משתף פעולה עם שירות המבחן ונמצא מתאים להליך שיקומי, ספק אם הייתי נמנע מלהשית עליו מאסר ממש.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 3.1.16.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פיצוי למתלונן ס' א' ג', עד תביעה מס' 1, בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 15.12.15. המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלונן עד ליום 1.12.15.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.